

Brokátový chodník v Rýmařově je dílem absolventky FAST

27.11.2022 - Barbora Urbanovská | Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava

Jak ses vůbec k projektu pro město Rýmařov dostala? Oslovili vás z radnice sami, nebo jste si mohli vybrat jakoukoliv lokalitu?

Tento projekt byl součástí předmětu Architektonické modelování II ve třetím ročníku bakalářského stupně pod vedením doc. MgA. Jakuba Gajdy, Ph.D. Pan docent tehdy s městem domluvil spolupráci s katedrou architektury a téma "Událost v prostoru a času, monument, model, modul, kompozice, drobná architektura, objekt, krajinný prvek" nám dal jako jedno z možných témat pro semestrální práci. Zadáním města tehdy bylo vytvořit artefakt, drobné umělecké dílo do veřejného prostoru obce. Toto téma jsme si, pokud si dobře vzpomínám, vybrali všichni, kteří jsme absolvovali tento předmět u pana docenta Gajdy. Navíc se k nám přidalo několik studentů z tehdejšího čtvrtého ročníku, se kterými měl pan docent dobré zkušenosti z minulých let a oslovil je. Společně jsme město na podzim 2018 navštívili, jeho zástupci nás po něm i přes tuhý mráz a sníh provedli a ukázali potencionální místa vhodná k umístění uměleckého díla. Součástí této exkurze bylo také obsáhlé vyprávění zdejšího historika, či návštěva místního muzea. Po návratu následovaly každotýdenní konzultace s vyučujícím a množství skic a návrhů.

Brokátový chodník. Jak tě napadlo jej navrhnout, inspirovalo tě něco?

Pamatuji si, že jsem postupně došla k myšlence město něčím propojit. Uvažovala jsem nad různými nataženými nitěmi nebo liniemi namalovanými na komunikacích. Také mě fascinovala Rýmařovská Hedva, výroba brokátu, a její vzory. Přemýšlela jsem nad propojením města ve spojení s brokátem, látkou, načež pan docent zmínil dlažební kostky. No a nápad byl na světě. Ještě si ze mě pan Gajda dělal legraci, že při prezentaci v Rýmařově předvedu praktické dílo, a kus chodníku tam rovnou vydláždím. Začala jsem tedy více zkoumat vzory rýmařovského brokátu, a překreslovat si vzory na čtverečkový papír, vlastně je rozpixelovávat. Variant vzorů bylo více, ale nakonec jsme vybrali tento jeden. Dále jsme začali hledat strategická místa, kde by se dlažba s brokátovým vzorem dala umístit, a město tak propojit. Nenásilně, ale pochopitelně - někteří si díla všimnou, někteří ne, ale to nevadí. Chodit po něm a užívat jej budou všichni.

Jak dlouho jsi na návrhu pracovala?

V podstatě jeden letní semestr, od návštěvy Rýmařova v listopadu 2018 do finální prezentace v červnu 2019. Součástí návrhu však není pouze návrh samotný, ale také "dopracování se k němu". Tzn. zkoumání lokality, nespočet jiných návrhů, další prozkoumávání a další návrhy,...

Vedení města Rýmařov bylo návrhem nadšeno, jaká ale byla prezentace projektu?

Prezentace probíhala v Rýmařovském kinosále a byla přístupná nejen zástupcům města, ale přijel se na ni podívat i sochař a výtvarník MgA. Pavel Karous Ph.D., kterého známe například z pořadu o veřejném prostoru Vetřelci a volavky. Zároveň byli přítomni také zástupci okolních měst a myslím, že částečně i veřejnost. To znamená, na rozdíl od standardního akademického prostředí, spoustu vyvýšených sedadel, pódium, kamera,... Vyvolalo to ve mě vzpomínky na dětství a předehrávky na ZUŠ. Byla jsem samozřejmě velmi nervózní, slepě jsem hleděla do nachystaných poznámek a snažila se je doučit, ale nakonec jsem stejně vše odříkala od srdce. Ono když se postavíš před tolik lidí, kteří

upírají zrak jen na tebe, a začneš mluvit, nervozita najednou opadne. Prezenci jsem pojala velmi stručně, vysvětlila jsem, čím jsem se zabývala a proč a následně už pouze překlíkávala zákresy do fotografií různých variant umístění dlažby. K mému překvapení a hlavně obrovské úlevě byla konečná reakce publika velmi pozitivní, a to člověka vždy potěší.

Co všechno muselo být součástí projektu, dalo by se to přirovnat k bakalářské nebo diplomové práci?

Součástí projektu byl především návrh vzoru a umístění. Po dohodě s panem starostou Rýmařova, že se bude projekt opravdu realizovat, následovalo zkusení kladečského výkresu pro dělníky. Samotná realizace už byla v rukou města a vybrané firmy.

Co pro tebe realizace projektu znamená? Byla ses už na něj podívat a mohla jsi do toho ještě mluvit?

Realizace je pro mne vždy takové pohlazení. Projekt, který byl jen na papíře, se najednou zhmotní, stává se funkční a dostává duši. Podívat jsem se na něj ještě nebyla, ale určitě se na to chystám a moc se těším!

Dostávali jste se během studia k takovým projektům často?

S panem docentem Gajdou jsem absolvovala ještě dva podobné projekty, už ne však soutěžní. V následujícím akademickém roce, už ale mimo jakýkoli předmět, jsme vytvářeli práci na podobné zadání pro Bludov a o rok později pro zámecký park v Paskově.

Proč sis vybrala studium architektury na FAST VŠB-TUO? Co ti studium dalo? Bylo náročné?

Už od malička jsem tíhla k umění, ale zároveň k logice a technice. To vše architektura spojuje. Navíc je to obor, který vždy bude potřebný. Lidé vždy budou chtít mít střešku nad hlavou, příjemné prostředí, ať jde o veřejný prostor či interiér. Vždy budou obývat domy a města. A to vše mi dává smysl. Pro VŠB-TUO jsem se tenkrát rozhodla především proto, že jsem tady měla zázemí, rodinu a k tomu jsem zkoušela studovat ještě jinou vysokou školu. Tenkrát mne ani nenapadlo zvolit školu v jiném městě. Studovat architekturu byl vlastně můj nápad ze dne na den a až postupně jsem si uvědomovala, že mě všechno kolem mne, mé zájmy, k architektuře vedly. Každé studium je náročné, ale to k tomu patří a každé ti něco dá. V mém případě, vzhledem k tomu, že jsem měla za sebou střední školu mimo tento obor, mi studium dalo vlastně snad všechno. Od prvních čar v jakýchkoli programech na počítači, přes stavební materiály a celkové fungování budov až po samotné navrhování a dávání všeho dohromady. No a samozřejmě mi umožnilo dostat se k projektům, jako je tento, za což jsem velmi vděčná!

Doporučila bys studium na nejmladší stavební fakultě v ČR i středoškolákům?

Myslím, že když to člověk myslí s architekturou opravdu vážně a je ochoten do studia vnášet více času a energie než na cvičeních ve škole, je asi téměř jedno, kde studuje. Důležitá je výsledná kvalita studenta / absolventa - to, jak přemýšlí a jaký má k oboru přístup.

Co bylo na studiu nejtěžší, jaký předmět?

Nejtěžší bylo asi vytvořit si nějakou symbiózu mezi tvůrčími a počítačnými předměty. Když jsem začala tvořit, nedokázala jsem se soustředit například na příklady z pružnosti a naopak. Proto jsem také předměty jako statika, pružnost, matematika, atd. neměla moc v lásce - protože nezbyvalo mnoho času na navrhování. Také jsem nikdy neměla ráda například TZB (technické zařízení budov), tj.

veškeré potrubí - kanalizace, voda, elektřina,... V praxi však člověk zjistí, že bez toho se návrh neobejde, a když se potom všechny tyto věci spojí, dává to ohromný technický smysl.

Co tě naopak nejvíce bavilo?

Kdybych své studium shrnula, více mi bylo bližší navazující studium, ve kterém byl kladen důraz na architekturu spíše z filozofického pohledu. Určité zamyšlení se nad tím, co architektura znamená, jak vzniká, jak může působit. Po pochopení této problematiky bylo pro mne snazší vytvářet návrhy a vlastně o nich přemýšlet jinak, tak, aby měly větší význam. To by samozřejmě nešlo bez předmětů z bakalářského studia, při kterých valná většina studentů trpí, jako je matematika nebo statika, která se pak dělí na statiku různých materiálů a podobně.

Kde teď působíš a jaký projekt máš před sebou?

Aktuálně pracuji pro ostravský architektonický ateliér PROJEKTSTUDIO EUCZ, s.r.o.. Na stole mám teď spoustu krásných projektů a věřím, že před sebou ještě mnoho krásnějších.

<https://www.vsb.cz/magazin/cs/detail-novinky?reportId=44374>